

redaktionelle paa nær to. For det første Ændringen — der var nødvendig — om Tidspunktet for Anvendelsen af Lovens Bestemmelser. Jeg havde det Ønske, at disse nye Bestemmelser skulde kunne træde i Kraft saa snart som muligt, og det Ønske delte Landstingets Udvalg ganske. Paa Grundlag deraf har jeg ført forskellige Forhandlinger og har derefter foreslaaet Landstingets Udvalg at fastsætte Tidspunktet til den 1. August, hvilket Udvalget ogsaa gjorde og Landstinget enstemmigt sluttede sig til. Den anden Ændring vedrører Revisionen af Loven, som Folketinget havde fastsat skulde finde Sted om 5 Aar, medens man i Landstinget har ment, at Rigsdagssamlingen 1923—24 vil være et rigtigere Tidspunkt.

Saaledes som Lovforslaget her foreligger, er det enstemmigt vedtaget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtigt Fremme i dette høje Ting.

Lambæk: Som den højtærede Indenrigsminister nu har udviklet, er Lovforslaget i det væsentlige i Overensstemmelse med det, Folketinget har vedtaget forhen. Der er foretaget nogle Ændringer i Landstinget, og de er med een Undtagelse vedtagne enstemmigt. Alle de Ændringer, der er foretagne i Landstinget, gaar i den Retning, som Venstre har ønsket, og derfor kan jeg anbefale, at Lovforslaget vedtages uændret. Jeg vil haabe, at vi kan faa det hurtigt gennemført, saa at Loven kan komme til at virke; den har jo været ventet i længere Tid.

L. D. Rasmussen: Jeg beklager, at det høje Landsting har ændret Folketingets Affattelse med Hensyn til den Indstillingsret for Landarbejderne, som man erkendte logisk set burde gennemføres nu. Den Indstillingsret, som er givet Sygekassenævnet i Loven, er givet som en Nødhjælp, fordi man paa det Tidspunkt, da Loven blev givet, overhovedet ikke kendte til Landarbejderorganisationen, men senere, og i Særdeleshed nu, hvor denne Organisation tæller omkring 40 000 Medlemmer eller mere, forekommer det mig, at denne maatte være en naturlig Repræsentation for den arbejdende Klasse paa Landet, og at det derfor burde tilkomme den at foretage den Indstilling, som nu gøres af Sygekassenævnet. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man saa vedholdende holder fast ved, at Sygekassenævnet, der kun er benyttet som en Nødhjælp i det foreliggende Tilfælde, skal vedblive at beholde denne Indstillingsret,

og ligeledes maa jeg beklage, at man har fjernet Bestemmelsen om Tilvænningserstatningen. Jeg skal nu ikke fordybe mig videre i det. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udvikle mine Tanker derom, og det viste sig ved Behandlingen her, at denne Bestemmelse blev sat ind i Lovforslaget enstemmigt, ligesom den for øvrigt enstemmigt blev vedtaget i Folketinget i 1916. Nu er den fjernet; jeg beklager, at det er sket, og jeg tror, at denne Bestemmelse vilde være meget nyttebringende for de forskellige Arbejdere, der kommer til Skade. Men da der i det høje Landsting ikke er foretaget nogen Ændring i de foreslaaede Satser, i de Erstatningsbeløb, som der er Tale om, hvilket jeg fuldt ud paaskønner, vil jeg ikke gerne være med til gennem Udvalgsbehandling og lignende at sinke Sagen i dette høje Ting. Det er kedeligt, at man i det høje Landsting har skullet bruge 3 Maaneder til at overveje dette Lovforslag; var det kommet her tilbage noget før, kunde man maaske have haft Tid til at overveje det nærmere i et Udvalg, men det er der ikke Tid til nu. Saa vidt jeg forstaar Situationen, er Opløsningen af Rigsdagen nær forestaaende, og som Følge deraf mener jeg, det vilde være uheldigt at nedsætte et Udvalg. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Ting, idet jeg dog maa beklage de Ændringer, der er foretagne. Det glæder mig imidlertid, at man med Hensyn til Tilvænningserstatningen har ønsket, at dette Spørgsmaal skal overvejes af den højtærede Indenrigsminister, saa at vi eventuelt kan faa Spørgsmaalet frém igen, naar vi kommer til en senere og maaske mere dybtgaaende Revision af Loven. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Pitzner: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i den Form, det har faaet i Landstinget, idet vi fra vort Partis Side ganske kan tiltræde de Ændringer, der er foretagne af Landstinget.

Gamborg: Som det saa ofte sker, saaledes har ogsaa i dette Tilfælde Landstinget forringet det Lovforslag, der kom fra Folketinget; men det kan selvfølgelig ikke nytte noget at tænke paa Udvalgsbehandling i den Kehraus, i hvilken Lovgivningsarbejdet for Tiden skal foregaa; det er umuligt. Jeg maa derfor anbefale,